בח maintains; you divide

- רב אמר יחלוקו

OVERVIEW

Our ארבא contrasts the case of ארבא, where the ruling is כל דאלים גבר, with the case of ארבא ביום מכר שטרות היוצאין ביום אחד where there is a dispute between אחרב, who maintains, and שמואל אוד א דדיינא. Superficially it would seem that we are contrasting ארבא (מרא"ג) with both רב ושמואל (רבא"ג), for neither maintain ארבא (מרא"ג) שטרות שטרות לכדא"ג. The כתובות הואל בעדי בעדי בעדי החימה לבתי מוול בעדי החימה ברתי מוול אוד שמואל מסירה בין מיום אודי החימה ברתי מיום אודיף, and their argument is whether יחלוקו עדיף שודא עדיף. Our שודא עדיף. Our שודא עדיף. Our שודא עדיף.

המתחיל לישנא דמפרש בפרק מי שהיה נשוי (כתובות דף צד,א ושם דיבור המתחיל לימא) – According to that opinion in פרק מי שהיה נשוי, which explains -

דטעמא דרב משום דסבר כרבי מאיר דאמר עדי חתימה כרתי - דטעמא דרב משום דסבר כרבי מאיר דאמר עדי is because he agrees with עדי who maintains עדי - דתימה כרתי -

- מטירה שנמטר לאחד קודם even if there are שטר that one שטר was delivered to one party before the second שטר was delivered to the second party, nevertheless the ruling will still be יחלוקו-

- כיון דמתוך החתימה אין ניכר מי קודם כדמוכח בריש כל הגט (גיטין דף כד,ב: Since it is not evident from the signatures (of the ע"ה) who preceded whom; as is evident in the beginning of פרק כל הגם, that if we maintain ע"ה כרתי, then all the rulings must be based on the ע"ה and not on the ע"ה.

תוספות will now prove that we must rely on the ע"ה exclusively, if we maintain ע"ה כרתי:

דתנן כתב לגרש בו את הגדולה לא יגרש בו את הקטנה – For we learnt in a משנה; 'he wrote a גע with the intention of divorcing the older wife, he should not use this גע instead to divorce the younger wife', even if they have the same names (since it was not written [and signed לשמה] for the younger wife) -

- ודייק הא גדולה מצי מגרש ביה ומוקי לה בעדי מסירה ורבי אלעזר and the מערה infers from this משנה, that he cannot divorce the τ , but he can

ע"ו will shortly conclude that according to this view (that בר maintains ע"ה כרתי), there is no question on רב נחמן (ע"ה כרתי), there is no question on ארבא to why we do not rule ארבא the question is only from שמואל.

² See footnote # 4 & 8 (for a more detailed explanation).

divorce the גדולה with this גמרא (since it was written for her sake), and the גמרא establishes this משנה (from which we inferred that he can divorce the גדולה), that there are ע"מ משנה and the משנה follows the view of ר"א who maintains ע"מ כרתי

– אבל לרבי מאיר אפילו גדולה לא מצי מגרש אף על גב דאיכא עדי מסירה However, according to ב"מ (who maintains ע"ח כרתי) he will not be able to divorce even the גדולה with this גדולה, even though there are ע"מ present, who will vouch that it was indeed given to the גדולה. The reason it is not valid is -

- 3כיוו דאיו ניכר מתוד עדי החתימה

Since it is not apparent from the מ"ד who is being divorced.4

תוספות qualifies this ruling:

ומיירי במתנה או במכר שקונה בשטר 5

And the case of ב' שטרות (where בר rules יחלוקו) is discussing a gift or a sale in which the means of acquisition was with a שטר -

אבל אם קונה בכסף או בחזקה או בחליפין דאין השטר עומד אלא לראיה – However if he acquired the property through money or חליפין or חליפין, where the purpose of the ששר is merely for proof of ownership (but it does not create the acquisition; this was already accomplished by the 'קנין כסף וכו' -

− מודה רב דאמרינן שודא דאין צריך שיהא ניכר מתוך עדי החתימה כיון דאין אלא לראיה רב agrees that we rule שמואל like שמואל (and we do not rule יחלוקו), since it is not necessary that it should be evident from the ע"ה who was first, since this שטר is only for proof.⁷

Now that תוספות clarified the reasoning of רב, he concludes what he began to say:

לאותו לשון לא פריך מרב הכא דהתם בדין הוא של שניהם⁸ כיון דביום אחד נחתמו – According to this view (of ע"ה כרתי) the גמרא here is not challenging רב נחמן

³ When we read this יעקב that יעקב divorced לאה, we do not know whether it was it the older לאה or the younger; even though we know (through the מ"ע"ל that in fact it was the older לֹאה, nevertheless since it is not evident from the ע"ח, it is not a valid גט. This is one of the consequences of ע"ח.

⁴ Similarly here by the ב' שטרות. since it is not evident from the ע"ח on the שטר who was first, it is considered as if they both received it at the same time (at the end of the day), even though the "" testify that this one preceded the other.

⁵ It is only then that די rules יחלוקו, since it needs to be evident from the ע"ח as to when the קנין took place.

⁶ The הגהות הב"ח amends this to read דאינו instead of דאין. [See 'Thinking it over' # 2.]

⁷ In this case, the one who acquired it first (through הקיפין 7 ססף, חוקה) is the rightful owner, and since we do not know who it is, we rule יהלוקו (but we do not rule יהלוקו; which is not true, for it belongs to only one of them).

⁸ The ruling of ב' שטרות על יחלוקו is not because we do not know to whom it belongs, so therefore we divide it, but on the contrary we know that it belongs to both of them, since the קנין for both of them becomes effective at the same moment (at the very end of the day). However by ארבא where we do not know to whom it belongs to, רב may agree that כדא"ג.

from ארב, for there by ב' wurling it legally belongs to both of them since they were signed on the same day -

אלא משמואל פריך–

Rather the question is from שמואל, why does not רב נחמן rule ארבא א –

תוספות clarifies this question on ר"ב from שמואל:

ר"ב אתי שפיר – ולפירוש רבינו תם דפירש¹⁰ שודא דדייני מה שירצה הדיין יעשה אתי שפיר And according to the explanation of the ר"ב, who explained דיינ to mean, whatever the דיין wants to do he can do, then the question on ר"ב from is understandable -

דהכא נמי בזה אומר של אבותי שייך שודא דדייני –

For here too in the case of זה אומר של אבותי, the ruling of שודא דדיינא is applicable; the ארבא to whomever he decides -

אבל לפירוש הקונטרס שמפרש¹¹ שודא למי שנראה לדיין שהיה אוהבו יותר קשה – אבל לפירוש הקונטרס שמפרש¹¹ שודא למי שנראה לדיין שהיה אוהבו יותר קשה who explains that שודא means to whomever it appears to the דיין that he liked him more, it is difficult to understand the ממרא's question -

- בזה אומר של אבותי לא שייך שודא

For by זה אומר של אבותי the idea of שודא is not applicable.¹³

תוספות attempts to justify the תוספות: פי' הרשב"ם:

ריש לדחוק ולפרש שיתנו הדיינים למי שנראה אמיתי בדברים יותר – And it is possible to explain [with difficulty] that ארבא שודא means that the should give the ארבא to the one who is more convincing in his claim.

תוספות concluded explaining the גמרא according to the לישנא that דב maintains ע"ח כרתי:

ועוד 14 דלההוא לישנא דמי שהיה נשוי (כתובות דף צד,ב ושם) –

And (also for) according to the opinion in פרק מי שהיה נשוי -

– דמוקי פלוגתא דרב ושמואל אליבא דרבי אלעזר וסבירא ליה לרב דחלוקה עדיפא אתי שפיר

_

⁹ ע"מ כרתי, therefore it belongs to the one who received the שטר first, and since we do not know who it is, we rule אודא, the same ruling of ארבא where we also do not know to whom it belongs.

 $^{^{10}}$ See עמוד חוס' ד"ה שודא on this עמוד.

 $^{^{11}}$ See רשב"ם ד"ה שודא דדייני.

 $^{^{12}}$ When we are discussing a שטר מתנה (or perhaps even a שטר מכר) we can speculate to whom would he likely give the present (or sell the field) and that would be the שודא דדייני; but by זה אומר של how can we speculate to whom it belongs?

¹³ The difficulty according to the פי' רשב"ם is on whom is the גמרא asking; it cannot be from תוספות as תוספות explained previously (for he maintains שודא and there is no ספק (ספק); it cannot be from שמואל is not applicable by ארבא! ארבא deletes the word ולההוא instead of הגהות הב"ח.

That establishes the dispute between רב ושמואל according to ר"א (that both rmaintain רב maintain ושמואל maintain ושמואל maintain רב maintain ושמואל שודא, then the גמרא here is properly understood -

דפריך ¹⁵ מרב¹⁶ ואותו לשון הוא עיקר ¹⁷ כדמוכח התם מברייתא: That the question is [also] from the ruling of רב that יחלוקו, and that view (that רב ושמאול maintain ע"מ כרתי) is the main view as is evident there in the ברייתא.

SUMMARY

The question from ב' שטרות (according to רב can only be if we maintain ע"מ כרתי.

THINKING IT OVER

- 1. If we maintain ע"ה כרתי, what would be the ruling if someone gave a שטר מתנה to his friend and before the day ended he retracted the gift?¹⁸
- 2. ע"ה כרתי writes that in a case where the קנין was not made with a שטר (so ע"ה כרתי is irrelevant) than רב would agree that we rule תוספות continues to say that the question on ממואל is only from שמואל, and not from ב. However if ב also agrees that where ע"ה כרתי is irrelevant we rule שודא and not כדא"ג, the question is from רב just as it is from תוספות Seemingly תוספות should have written that when the קנין is not with a שטר, the ruling according to רב will not be יחלוקו, but it could be (either) כדא"ג (or שודא).

¹⁹ See footnote # 6.

 $^{^{15}}$ The הגהות amends this to read דפריך אפילו מרב.

¹⁶ If we were to ignore the two previous הגהות הב"ח (in footnotes #14 & 15) we could say that חנספות is offering another answer to his question on the ב"ב"ם, namely that the גמרא' question is not from שמואל (because of the difficulty with שודא, but rather (only) from רב, according to the צ"מ also maintains רב also maintains ע"מ

¹⁷ This assertion of תוספות seems difficult since the גמרא there after saying that רב ושמואל agree with ר"א, refutes it and concludes א"מרורתא דרב כר"מ ושמואל צרב אלא See וה"מ.

¹⁸ See רמב"ן ורשב"א.